

за да бъде добъръ, държавникътъ тръбва да е направилъ редъ погрѣшки, за да може отъ тѣхъ да извлѣче поука и опитности. Питамъ: какво научиха българите отъ многото войни въ своето минало? Изхарчиха милиони и милиарди. Какво още научиха? Станаха упорити, твърди, като кремъкъ, и развиха крайно критичентъ умъ. Всички войни, които българите направиха, отъ началото на своето съществуване досега, се диктуваха отъ Сатурна, когото изпратиха да управлява България. Днесъ за днесъ единъ царь съществува въ България — Сатурнъ, който съ камшикъ я управлява. Най-размирниятъ центъръ въ цѣла Европа днесъ е Балканскиятъ полуостровъ. Понеже българите сѫ твърди и упорити, невидимиятъ свѣтъ ги постави на огънь, да се смекчатъ малко. Българинътъ е много практиченъ. Като правихъ свойтъ научни изследвания върху тѣхъ, много учени българи ми казаха: Каки ни, до какви резултати дойде въ свойтъ заключения, за да използваме и ние тия данни? Казвамъ: 12 години ми сѫ нужни, за да събера тия данни; други 12 години, за да ги обработя и още 12 години, за да ги препиша. Тъй щото, следъ 36 години ще ви дамъ нѣкои данни. — Дотогава ние ще измремъ. — Които останатъ живи, за тѣхъ ще бѫде.

И тъй, учението, което е вложено въ душитѣ на хората, се предава по цѣлия свѣтъ. Онѣзи пѣкъ, които искатъ да бѫдатъ ученици, въ широкъ смисълъ на думата, тръбва да прилагатъ това учение въ живота си. Днесъ има малко истински ученици, защото, като прилагатъ безразборно методите на окултизъма, тѣ губятъ силитѣ си. Много отъ учениците на западъ си служатъ съ хипнотизъмъ, съ внушение, като поддържатъ, че човѣкъ тръбва да има силна воля, за да си служи съ тѣзи опити. Обаче, силната воля изисква разумност. Безъ разумност волята може да стане толкова твърда, че да поквари мозъка на човѣка. Вследствие на такава силна воля се явяватъ редъ отрицателни резултати. Религиозните хора пѣкъ, които възприеха Христовото учение по буква, се натъкнаха на много заблуждения. Тѣ казватъ, че хората тръбва да бѫдатъ милостиви, да правятъ добрини. Когато иска да направи добро нѣкому, човѣкъ първо тръбва да се обѣрне къмъ Бога, да запита, тръбва ли да направи добро на този човѣкъ, или не тръбва. И когато иска отъ другите да му правятъ добро, той пакъ тръбва първо да се обѣрне къмъ Бога, да запита, тръбва ли да иска съдѣствието на другите хора, или не. Ако му